

LAIVAS

No. 14. Metai VII

Baland.-April 2, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

V GAVĖNIOS SEKMADIENIS (KANČIOS)

E v a n g e l i j a .

L e k c i j a .

ŽYD. 8, 11—15.

JOAN. 8, 46.

ANUO metu sakė Jėzus žydų minioms: Kas iš jūsų gali parodyti manys nuodėmę? Kuomet aš sakau jums tiesą, kodėl jus manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jus todėl neklausote kad neesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi neteisingai mes sakome, kad tu samaritanas ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, jus gi darote man negarbę. Aš neieškau savo garbės; yra kas jos ieško ir teisia. Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abraomas ir pranašai, o tu sakai: Jei kas laikys mano žodžius, tas neragaus mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė. Ir pranašai taip pat mirė. Ką tu iš savęs darai? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jus sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jūs jo nepažįstate, aš gi pažįstu jį; ir jei sekyciau, kad aš jo nepažįstas, bučiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žodžius. Jūsų tėvas Abraomas džiaugėsi, kad jis turėjo matyti mano dieną jis ją matė, ir džiau-

BROLIAI: Kristus, atėjęs kaip vyriausias busimųjų gėrybių Kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankomis padirbtą, tai yra ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ir veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, rades amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir karvės pelėnai, šlakstant pašventina suteptuosius, apvalydamas kuną, kaip gi daug labiau kraujas Kristaus, kurs auškojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandaros tarpininkas, kad įvykus mirčiai atpirkti nuo padarytųjų po pirmąją sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvainystės pažadėjimą Jėzuje Kristuje mūsų Viešpatyje.

gėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar ne penkių dešimtų metų nesulaukė ir mėtė Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, anksčiau ne kaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenų, kad į jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios.

Gyvas Tikėjimas.

(Tęsinys).

Jeigu žmogus bus rupestingas mažuose daiktuose, savaimė suprantamas jo uolumas svarbiuose reikaluose. Kaip mes šandie žiurime į tą šios šalies stabmeldišką gyvenimą? Ar tos visos prabangos nelenkia mūsų sielos į save, ar jos nekenkia mūsų tikybiniam ir doriniam gyvenimui? Jos lemia ne tik tai vieno žmogaus, bet ir visos visuomenės pražūtį. Pažvelkime į kitas, mums gerai žinomas valstybes, kuriose stabmeldiškieji gaivalai paėmė valdžią į savo rankas. Visa suiro — visuomenė, šeimyna ir pavienių žmonių ne tik tai laikinoji, bet ir amžinoji laimė.

Krikščionybė yra Kristaus sekimas. „Aš kelias, tiesa ir gyvenimas. (Jon. 14, 6). Aš pasaulio šviesa. Kas mane seka, nevaikščioja tamsybėje; jis turės gyvenimo šviesos”. (Jon. 8, 12). Jeigu mes norime išauklėti savyje krikščioniškojo didvyriškumo dorybę, mums neužtenka vien tenkintis savo pamatinių tikėjimo pareigų ėjimu, bet reikia siekti krikščioniškosios tobulybės. Anot Išganytojo žodžių: „Bukite tat tobuli kaip jusų dangaus Tėvas kad yra tobulas”. (Mat. 5, 48). Krikščioniškoji tobulybė yra tame, kad žmogus rupinasi visus, nors ir menkiausius savo dienos darbus, atlikti kuogeriausia.

Ką mes galėtume pasakyti apie nepaprastus tikybinio gyvenimo įvykius. Kaip giliai įsišaknėjęs Kristaus tikėjimas mūsų sielose? Ar reikalui esant,

netruksta mums drąsos įsiai viešai išpažinti ir ginti? Visa priklauso nuo mūsų tikybinio dvasios stovio. Jeigu mes turime tikybinio didvyriškumo, tai mūsų gyvenimas bus panašus pirmųjų amžių krikščionims, kurie drąsiai ir narsiai stojo už savo tikėjimą — verčiau mirti negu tikėjimo atsižadėti.

Ir to narsumo, didvyriškumo netruko nei silpnoms moterims ir mergaitėms. Pavyzdžiui, šv. Perpetua nesidavė perkalbėti savo senam tėvui, kuris su ašaromis akyse priminė jai savo žilus plaukus, priminė jai jos mažutį kūdikį, kurio nebus kam auginti. Šv. Perpetua težinojo vieną Kristaus pasakymą: „Kurs myli tėvą ar motiną daugiau negu mane, nėra manęs vertas;” Jinai įgijo garbingą kankinės vainiką, nes pareiškė dideliausio atsparumo. Kuriam nežinomi garbingi kankinių vardai kaip šventosios Agota, Barbora, Cecilija, Agnietė ir šimtai kitų dvasios galiunų, savo pavyzdingu gyvenimu ir išstverme kentėjimuose mums sekinių.

Pereidami iš senovės į mūsų laikus, mes rasime irgi gražių tikybinio atsparumo pavyzdžių net savo tautoje. Kuomet Lietuva pateko į rusų priespaudą, lietuviams katalikams teko daug iškentėti. Galima išstisas knygas surašyti apie lietuvių didvyriškumą, ginant nuo rusų savo bažnyčias, savo spaudą ir tikėjimą bei kalbą. Gražių pavyzdžių mums šandie teikia katalikai žmonės, gyvenantieji Rusijoje, Meksikoje. Buvo beslenką tamsus debesiai ir ant mūsų

brangios tėvynės, tiktai budinčios tėvynainių širdys mūsų tautą išgelbėjo iš pragaišties. Dabar džiaugiamėsi savo laisve, bet ar ilgai, tai jau kitas klausimas.

Čia galime prisiminti kaip prieš kelias dešimtis metų mūsų garbingasai ganytojas vyskupas Valančius, tasai lietuvių tikėjimo ir tautos ginėjas, saugojo mūsų reikalus. Paimkime iš jo gyvenimo nors vieną pavyzdį, kuris primintų anuos baisius persekiojimų laikus. Kaune buvo įkurta prieglauda išmetamiems vaikams. Pirma jie buvo atiduodami auginti į sodžių. Augdami iki 10 metų katalikų šeimynose, išaukdavo katalikais. Kad išaugtų iš jų tikri rusai, general-gubernatorius Muravjovas įsakė juos surinkti vienoje vietoje, mokinti rusų kalbos ir stačiatikių tikybos. Tam tikslui buvo paskirtas šventikas (rusų kunigas), kurs trumpu laiku daug blėdies katalikų vaikams buvo jau padaręs.

Vyskupas Valančius negalėjo pritari tokiam auklėjimui, atitraukiančiam katalikų vaikus nuo jų tėvų tikybos ir juos nutautinančiam. Todel vyskupas Valančius pats atsilankė prieglaudoje ir sutikusios jį prižiūrėtojos paprašė parodyti katalikus vaikus, tardamas: "Kur mano vaikai?" Kada ji sukvietė juos, vyskupas Valančius mokino juos žegnotis, poterių, paaiškino katekizmo tiesas ir pagaliau padalinęs jiems piragų išvažiavo. Prieglaudos prižiūrėtoja tuojuo apie tą vyskupo apsilankymą pranešė gubernatoriui, kuris telegrafu davė apie tai žinią Peterburgan išva-

žiavusiam general-gubernatoriui Kaufmanui.

Kol atėjo atsakymas, gubernatorius pasikvietęs vyskupą pradėjo tardymą prie dviejų žandarmų viršininkų, policmeisterio ir savo raštinės viršininko.. Vyskupas, paklaustas, kodėl nežiurėdamas general-gubernatoriaus uždraudimo važinėjęs į prieglaudos namus atsakė, delto ir važiuojo neprašydamas leidimo, kad žinojęs prašydamas jo negausias. Gubernatoriui padarius pastabą, jog nevalia neklausyti general-gubernatoriaus įsakymo, vyskupas Valančius atsakė, jog geras ganytojas galvą guldo už savo avis ir pridėjo: "Tegul su manim daro ką nori, aš visam esmi pasirengęs. Man neilgai begyventi, aš turiu priedermę palaikyti savo tikėjimą". Iš vyskupo Valančiaus paėmė parašą, kad niekur neišvažiuos iš savo buto. Kauno gubernatorius apie visa tai pranešdamas general-gubernatoriui sako, kad vyskupas savo apsilankymu prieglaudos namuose sunaikinęs gerai pradėtą darbą ir prašo už tai vyskupą pavyzdingai nubausti.

Tas pranešimas buvo nusiųstas Peterburgan. Kaufmanas tuo klausimu tarėsi su savo pranokėju jau atsistatydinusi Muravjovu. Tasai klausimas pateko į caro rankas. Visa šito reikalo eiga rodo, kad vyskupui Valančiui grėisė didelis pavojus. Bet, ačiu Dievui, visa pasibaigė vyskupui Valančiui sulyginamai laimingai. Jam uždėjo 1000 rublių pabaudo ir pavadė jį griežtai policijos priežiurai, kad "kiekvienas jo žingsnis būtų žinomas vyriausybei."

Tasai klausimas užsibaigē tiktai laikinai, nes rusai vyskupui koršindami įtarē jį, kad jisai remiāš sukilēlius. Ir taip visa jo gyvenimā kankino jį visokiais nemalonumais.

Tai gražus tikybinio atsparumo pavyzdys. Jisai mums reikia sekti. Nebutinai mes turime ieškoti ypatingų progų, kad galėtume pareikšti savo didvyriškumą. Tai visiškai nereikalinga. Tobulybē glūdi gerame mažų dalykų atlikime. Progų gi mes turime užtektinai. Pažvelkime į mūsų santykius su lietuviška prieštikiybine spauda. Kaip dažnai mes tą priešų spaudą remiame savo centu, tuomi prisidedami tikybės ir dorovės griovimui. Lygiai savąja spauda mes mažai tesirupiname, nors yra mūsų tiesioginė pareiga ją remti; mes turime patys skaityti ir kitiems duoti. Kiek iš katalikų, kurie save skaito net gerais katalikais, priklauso prie nekatalikiškų draugijų. Savas aplenkdami, toki katalikai remia visa, kas yra svetima, kas yra mūsų mirtini priešai. Ir toki žmonės drįsta save vadinti katalikais!

Jeigu kuomet nors, tai mūsų laikais mums reikia to tikybinio supratimo ir didvyriškumo. Mes turime suprasti Kristaus pasakymą: "Kas ne su manim, tās prieš Mane!" Auklėkime tą tikėjimą savyje įvairiomis priemonėmis, kurias mums teikia Bažnyčia, mūsų spauda ir mūsų visuomeninis organizatyvis gyvenimas. Tuomet nebus pavojaus mūsų tikėjimui ir sunkiausiose išbandymo valandose. **J. N.**

“Viešpatie, tau nerupi, kad mano sesuo palieka tarnauti mane vieną? Sakyk jai, kad ji man padėtų.”

Viešpats atsakydamas jai tarė: “Morta, Morta, rupiniesi ir esi nerami dėl daugelio dalykų. Reikia gi tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta.” (Luk. 19, 40-42).

Šv. Teresė Vaikelio Jėzaus.

Dr. V. Padolskis.

(Tąsa).

Įvairus Sesers Teresės Vaikelio Jėzaus raštai, ypatingai jos autobiografija, uždegė skaitytojų širdyse didesnę Dievo meilę, sukėlė didį pasitikėjimą „mažyte šventąja“, ir jie juo labiau pradėjo melsti jos užtarymo prie dangiškojo Tėvo. O Teresė negalėjo neišklausti jų maldų, nes pati pasižadėjo, kuomet busianti danguj, pasiūsianti žemei rožių, malonių lietu. Ir krito malonių lietus!... Daug ligonių staigiai pagijo; kiti jautė dvasiniame gyvenime jos ypatingą globą. Daugelis perskaitę jos autobiografiją, atrado savo kudukystėj prarastą tikėjimą. Ji palietė ir protestonų širdis, kurie, po jos globa, pažinę savo tikėjimo klaidas, grįžo prie katalikų tikėjimo.

Didžiojo karo metu ir kareiviai kovos lauke jautė ypatingą jos globą. Daugelis pareiškė gyvais išlikę vien per Sesers Teresės apsaugą, kurios medalikėlį nešiojo prisipaude prie krutinės. Kitiems ir patarnauti ji nesidrovėjo. Po didžios kovos, netoli Reimso, visų apleistas, sunkiai sužeistas bei kraujais pasruvęs kareivis, kovodamas su mirtimi, pradėjo gautis Sesers Teresės pagalbos. Ir štai, mažytė karmelitė, su kryžiumi rankoje, prie jo prisiartina. Kitą ranką ištiesia mirštančiam kareiviui, jį prikelia. Ir kuomet ji jam nusišypsojus išnyksta, kad jis pats vienas laimingai pasiekia savo stovyklą. Užtat už visas apturėtas malones, kareiviai savo geradariai buvo labai dėkingi. Tad dabar daugelio kareivių ginklai, medaliai, ir šiaip įvairus jų rubų papuošalai dabina Karmeliaus koplyčią, kur ilsis jų garbingos globėjos kūnas.

Po jos mirties ir Bažnyčioj įvyko įvairių atmainų. Iš pat savo kudukystės

dienų didžiai trokšdama priimti komisiją, net kasdieninę, prieš mirtį ji pareiškė Motinai Gonzagai, kad mirus ji pakeis jos griežtą nusistatymą prieš kasdieninės komunijos priėmimą. Tiesa, tuomet visur buvo toks įprotis. Bet jis reikėjo panaikinti. Per sunku Dievo meile degančiai sielai laukti 10 metų, kada galės prisitarioti prie šio meilės sakramento; dar buvo skaudžiau, kuomet esant Karmeliuj negalėjo artintis prie angelų stalo. Ir rodos ji savo pasižadėjimą išpildė, įkvėpdama Pijui X išleisti aplinkraščius, vieną 20 dieną gruodžio 1905 m., „Sacra Tridentina synodus“ ir kitą 8 d. rugpiučio 1910 m. „Quam singulari“, kur ragina prie dažnos, net kasdieninės ir ankstybos vaikų komunijos.

Išsiplatinus pasauly jos garsui, skaitlingi maldininkų būriai pradėjo keliauti į Lisieux idant pasimeldus prie šventos karmelitės kapo. Daug ligonių ten išgijo; daug raišų, palikę prie Sesers Teresės kapo lazdas, sveikais grįžo namon. Galop įvykusių garsių stebuklų aidai pasiekė ir Romą.

Jau 1910 metais Pijus X leidžia pradėti tardymą apie Teresės asmenį, jos šventenybę, idant but galima eiti prie jos beatifikacijos-palaiminimo. Tais pat metais buvo iškastas Sesers Teresės kūnas, kurio vien kaulus terado. Palmė tačiau, įdėta karstan 4 d. spalio 1897 m. laidojimo metu, dar ir dabar buvo žalia. Malonus iš karsto dvelkiantis kvapas, kur nebuvo jokios gėlės, stebino susirinkusius. Prieš miršiant ji pati pareiškė, kad jos kūno sveiko neatras. Viena naujokė jai tarė: „Tamsta taip daug mylėjai Dievą, kad Jis stebuklus už tai padarys, ir mes atirasime Tamstos nesugedusį kūną“. „Ne, ramiai atsakė jinai: „tokio stebuklo nebus, nes tai būtų nesuderinama su mano

mažu nusižeminimo keleliu ir reikia, kad ir mažosios sielos neturėtų ko man pavydėti". Antras jos karsto atidarymas įvyko 1917 m.

Ištyrus Sesers Teresės Vaikelio Jėzaus gyvenimą, jos raštus, 1914 m. tas pat Pijus X duoda savo placet, sutikimą įnešti į Rytų kongregaciją Sesers Teresės palaiminimo bylą (introducio causae). Tad dabar eina tolymesnis tyrinėjimas apie Sesers Teresės asmenį, jos dorybes ir padarytus stebuklus. Naujai išengęs sostan Benediktas XV leidžia toliau tyrinėti Sesers Teresės Vaikelio Jėzaus padarytus stebuklus ir, pasekmingai darbų eigai, 1919 metais duoda savo leidimą kelti diskusijas apie Dievo tarnaitės dorybes 50 metų nesukakus po jos mirties. Jau 14 d. rugpiučio 1921 m. dekreto nutarimu paskelbiama gerbiamos Dievo tarnaitės dorybių didvyriškumas, ir 13 d. vasario 1923 m. stebuklų realybė. Netrukus, 13 d. kovo tų pat metų Šventas Tėvas pareiškia, kad galima saugiai rengtis prie palaiminimo. Ir taip, Pijus XI 29 d. balandžio 1923 m. paskelbia mažytę karmelitę palaimintąją, ją pavadindamas savo popiežiavimo žvaigžde.

Tačiau palaimintoji Teresė Vaikelio

Jėzaus nenustojo bėrusi iš aukštojo dangaus mus suvargusion žemėn rožes. Ir vėl gausingi stebuklai per jos užtarymą paplito žmonių tarpe. Ištyrinėjus, Bažnyčia pripažino jų realybę. Užtat dabar jau rengėsi su didžiausiomis iškilmėmis ją paskelbti šventąja. Kanonizacija įvyko 17 d. gegužės 1925 m. šv. Petro bazilikoje Romoj, 28 metais po savo mirties. Šiai garbingai dienai tukstantinės minios žmonių plaukė iš viso pasaulio kraštų į senobinę Romą, katalikiškojo pasaulio sostinę. Ir tarp džiaugsmingų muzikos bei chorų aidų, karštų visuotinių maldų, palaimintoji Teresė Vaikelio Jėzaus buvo apskelbta šventąja. Švento Tėvo kalba iš katedros, pareiškianti palaimintos Teresės Vaikelio Jėzaus šventenybę, buvo sutikta griausmingu rankų plojimu.

Bet ir dabar "mažytė šventoji" parodo savo galingumą danguje, nenuilstamai berdama žemėn rožes, mums taip reikalingas malones. Kartą, pildydama savo pasiuntinybę, traukia burius mažųjų sielų savo pramintu takeliu ir veda į aukštąjį šventenybės kalną, į kurį, vaduodamąsi karšta meile, pasitikėjimu ir atsidavimu Dievui, ji pati užlipo.

(Galas).

Tretininkų Žinios.

Išganytojo Žaizdos.

Ne seniai šv. Tėvas Pius XI patvirtino naują Šventųjų Išganytojo Žaizdų Ražančių arba Gailestingumo vainikėlį. Kalbant tąjį ražančių galima vartoti paprastas ražančius.

Ant didžiųjų poterukų kalbama: *Amžinasai Tėve, aš aukoju Tau mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Žaizdas — išgydyti mūsų sielų žaizdas!* (300 dienų atlaidų kiekvieną kartą).

Ant mažųjų poterukų kalbama: *Mano Jėzau, atleisk ir pasigailėk mus per savo Šventčiausių Žaizdų nuopelnus!* (300 dienų atlaidų kiekvieną kartą — Pius XI, sausio 16-tą d., 1924 m.).

Ražančiaus pabaigoje kalbėk tris kartus: *Amžinasai Tėve, aš aukoju Tau mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Žaizdas — išgydyti mūsų sielų žaizdas!*

Sesuo Marija Morta Chambon, nusizėmimi Aplankymo Draugijos vienuolė, Chambery, Prancuzijoje, kuri mirė gilioje šventybėje 21 dieną kovo 1907 m., gavo šias maldeles, kaip ji kalbėjo, iš paties Išganytojo, ir kartu su tomis maldelėmis įsakymą — garbinti ir melstis prie Šventųjų Išganytojo Žaizdų ir gaivinti prie jų pamaldumą žmonių širdyse.

Žemiau paduodame keleta pažadėjimų Išganytojo suteiktų seser Marijai Mortai Chambon:

“Eikite prie mano žaizdų su meile degančiomis širdimis ir melskitės su dideliu pamaldumu, kad galėtumėte įgyti dovanas ir malones, kurių meldžiote. Žiurėkite į mano šono žaizdą. Tai Meilės Žaizda, iš kurios ugnis liepsnoja.”

“Tu turi melstis, pasakęs Išganytojas, kad pamaldumas į mano žaizdas pasklistų po visą pasaulį. “Jam kalbant šiuos žodžius, sesuo Marija Morta matė žėrinčius spindulius, tvaskančius iš Išganytojo žaizdų ir apglobiančius visą pasaulį.

“Su mano žaizdomis ir mano Dieviškąja širdimi tu gali įgyti visa, ko tiktai prašai. Mano Žaizdos užgydys tavasias. Mano Žaizdas padengs tavo visus prasikaltimus. Kurie gerbia mano Žaizdas, turės tikrą Jėzaus Kristaus pažinimą.”

“Mano šventosios Žaizdos pašvenčia sielas ir užtikrina jų dvasinę pažangą... Atnašauk Man savo veiksmus, suvienytus su mano švenčiausiomis Žaizdomis, tai ir mažiausi pasielgimai turės begalinę vertę.”

“Atnašauk juos dažnai Man už nusidėjėlius, nes aš trokštu sielų. Per kiekvieną kalbamą Gailestingumo Vainikėlio žodį Aš leisiu savo Kraujo lašą kristi ant nusidėjėlio sielos.”

“Aš suteiksiu visa, kas tiktai Manęs prašoma, per Šventųjų Žaizdų užtarimą. Tu turi išplėsti šitą pamaldumą.”

“Kuomet tu esi nelaimėje ar skausmuose, tuojau kreipkis į mano Žaizdas, ir skausmai nustos kankinti.”

“Šitasai atsidusėjimas turi būti dažnai atkartojamas prie sergančiųjų: Mano Jėzau, atleisk ir pasigailėk mus per savo Šventųjų

Žaizdų nuopelnus! Šitoji malda sustiprins ir sielą ir kuną. “Aš trokštu, tėsė Išganytojas, kad kunigai dažnai ją kalbėtų atgailotojams šventoje teismavietėje.”

“Nusidėjėlis, kuris dažnai kalbės šitą maldele: Amžinasai Tėve, aš aukoju Tau mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus žaizdas — išgydyti mūsų sielų žaizdas! apturės atsivertimo malonę.”

“Šaukimas į mano Šventasias Žaizdas suteiks Bažnyčiai nuolatinę pergalę”.

“Kuomet aukoji mano Šventasias Žaizdas už nusidėjėlius, neužmirš vėlių, skaistyklėje kenčiančių, nes maža yra, kurie rupinasi jųjų vaduote. Šventosios Žaizdos yra malonių šaltinis skaistyklos vėlėms.”

“Siela, kuri savo gyvenime ant žemės gerbė ir mylėjo mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus Žaizdas ir aukėjo jas dangaus Tėvui už vėles skaistyklėje kenčiančias, mirties valandoje savo draugijoje turės švenčiausią Panelę Mariją ir šventuosius angelus. Ir mūsų Išganytojas visas spindįs garbe priims jį ir apvainikuos amžinos garbės vainiku”.

Žmonėms paskelbti leidžia *Chicago Arkivyskupas Kardinalas Mundelein*.

Nekaltas Kankinys.

(Tėsinys).

Gimnazijoje Juozas pasirodė bren-
dęs vyras. Jis vidurinį mokslą pradėjo
tokio amžiaus, kurio kiti jau baigia tą
mokslą. Jis buvo jau vargo pavargęs,
daug jau galvojęs ir dar daugiau troš-
kęs. O troškimai sparčiai brendina žmo-
gų. Jisai jau žinojo, jam buvo aiškus
gyvenimo tikslas, į kurį jis tiesiai žen-
gė, niekur šalin nebesidairydamas, ne-
minint, kodėl Juozas visus gimnazijos
mokytojus tiesiog nustebino savo rim-
tumu. Nuo pat pradžios jis ir mokyti
ėmė. Mokė ir mokės neregėtu darbštu-
mu ir įstabiu gabumu. Lyg žmogus,
kelionėje pasivėlavęs, skubėdamas su-
gaištą laiką pavyti.

Jisai mokinosi ne tam, kad išmok-
ti, bet tam, kad pasiekti savo tikslą —
patapti tuo, kuo jautės esąs pašauktas
buti, butent kunigu; Dievo ir Jo Bažny-
čios tarnu. Tad prisiruošęs lygiai tik
tiek, kiek reikia, stojant į kunigų semi-
nariją, nors jo mokslumas leido daug
daugiau ko laukti, Juozas atsidurė Var-
nių dvasinėje seminarijoje. Tuomet Var-
nių seminarijos rektorius buvo Motie-
jus Valančius, kuris ieškojo gabių, mo-
kslių ir visa širdimi tikybai atsidavusi,
tiesiog, jai pasišventusių klierikų. Va-
lančius seminarijoje Juozą tepalaikė
aviečius metus. Matydamas jo mokslu-
mą, nusprendė jį tuo pat laiku galint
eiti aukštąjį mokslą ir pasiuntė jį savo
draugui Ignotui Holovinskiui Petrogra-
do Kunigų Akademijos rektoriui, kad
ten pabaigtų Juozą auklėti.

Išėjęs Kunigų Akademiją, gavęs
Teologijos Magistro laipsnį, kun. Juo-
zas Dovydaitis sugrįžo į Žemaičių vys-
kupiją, pirma vikaru pas savo brolių
kun. Tamolevičių į Alukštą. Čia jis no-
rėjo kiek pasilsėti, išėjęs visą priren-
giamąjį darbą, prieš stodamas savo pa-
šaukimo pareigų eiti. Rimtai ruošės ku-
nigauti, ketino ir kunigauti rimtai, visa
siela atsidėjęs ganytojavimui. Savo da-
rbą Juozas vaizdavosi kaip skenduonių
gelbėjimo stoties sargo; žmonės žuva
gyvenimo juroje, dažnai baloje, reikia
tad jiems padėti — tikybos priemonė-
mis, kurios nesiskiria nuo moralybės,
net nuo medeginės gerovės.

Alukštos klebonas pavedė kunigui
broliui Juozui labiausia apleistą savo
parapijos dalį, Stelmuižos filiją, kuri
buvo labiausia ir neturtinga. Tokiose
tai sąlygose pradėjo jaunasai sielų ga-
nytojas savo darbuotę; tokia buvo jo
pirmoji gyvenimo pamoka ir kun. Juo-
zas to nebeužmiršo. Ganytojaudamas,
jis tarės nutiesiąs kelią į geresnę net
medeginę ateitį, ypač, kai ėmė žmones
blaivinti. Trumpu laiku savo darbu ir
savo lėšomis kun. Juozas Stelmuižoje
pastatė ar tik sudarė vaikams mokyk-
lą ir pats ėmęs ten mokyti, mokė ra-
šyti, skaityti, ne vienos tikybos. Čia te-
pasidarbavo metus; bet ir jie nepaliko
be žymės: šita dalis Alukštos iki šiai
dienai šviesesnė, sako, kaip tik delto,
kad čia nors trumpai buta tikybinio ir
kultūros misijonieriaus.

Čia kun. Dovydaitis pasižymėjo

savo nepaprastu gailestingumu. Kalėdodamas, lankydamas šį neturtingą kraštėlį, vėl išdalydavo tuos menkus skatikus, kuriuos jam sumesdavo turtingesnieji. Ir paskui skatikas prie kun. Dovydaičio nešilo: tai gabius vyrukus leido į mokslą, tai spaudiniais propagavo blaivybę, moralybę ir taiką, tai šiaip jau dalijos su nelaimingesniais už save.

Kitais metais vyskupas Motiejus Valančius pavedė jam kapelionauti penkių klasių bajorų mokykloje Panevėžyje ir vikarauti ten pat. Per trejus metus čia darbuodamas, kun. Dovydaitis pagavo visų širdis. Mokiniai lipte prie jo prilipo, gerbė ir klausė, kaip nė vieno kito savo pedagogo neklausė. Jo pamokslų, mokinių koplyčioje kas šventadienis sakomų, susirinkdavo klausyti patys mokytojai, ne tik mokiniai. Įkvėptas Dievo Žodis, kun. Dovydaičio lūpose tapdamas evangeliškai prastutėlis, glostyte glostė visų širdis. Direktorių Zajączkowski, iš unitų paverstas pravoslavų, taip pat eidavo kunigo kapeliono klausyti ir taip jį gerbė ir vertino, jog jo, nors dar jauno žmogaus, klausdavos patarimų ir jų klausydavo. Tai buvo 1854-57 mokslo metais. Kai vyskupas Motiejus Valančius pasikvietė kun. Dovydaitį sau sekretorium, Panevėžys, sako, likęs lyg be tėvo, o mokiniai gailiai, neveidmainiškai verkę. Ir tie treji mokytojo metai padarė kun. Dovydaičiui daugybę palankių žmonių, kurie per visą savo amžių minėjo savo kapelioną, kaip tikrai šventą kunigą.

Atsiradęs prie Žemaičių Vyskupo Valančiaus, kun. Dovydaitis ėmė jį kar-

štai lenkti, kad pasinaudotų šokia tokia politine ir tikybine laisve ir įvestų visoje vyskupijoje Blaivybės broliją. Kun. Dovydaitis manė tai busias geriausias budas žmonėms ir net patiems kunigams dorinti. Kun. Dovydaitis buvo tikras vykintojas anos garsios Žemaičių blaivybės, o uolus ir pats blaivus vyskupas Valančius tik greit pritarė savo sekretoriui, visu savo vyskupiškuoju autoritetu parėmė jį; projektą sudaryti ir oficialiai pas valdžią ir privačiai tarp kunigų pagarsinti pavedė jam pačiam.

Kun. Dovydaitis parašė visai Lietuvai žinomus Šiaulėniškio Senelio pasakojimus. Čia jisai ištiesai išrašė penkių gromatų aplinkraščius į visą Žemaičių vyskupiją apie blaivybę, vieną, kad žmonės sutiktų su ponais, o šeimyna su gaspadoriais ir keturias atskiroms parapijoms. Yra ir ištisių pamokslų apie blaivybę. Blaivybės platinimą kun. Dovydaitis varė tai bendrai su vyskupu Valančium, tai skyrium pats vienas. Čia jisai, budamas patsai rašytojas, atskirdavo nuo liaudies ir nuo paties Vyskupo. Rusų iš Lietuvos išvežamas, kun. Dovydaitis sakė nebijęs vargo, tik pinigų neturįs, nes visa išleisdavęs, bešpausdindamas knygeles.

Žemaičiai ir aukštaičiai ėmė klausyti agitatorių ir rašytis į Blaivybės Broliją. Tačiau niekur tiek ir taip greit nesusirašė, kaip gimtinėje kun. Dovydaičio parapijoje. Su ja kun. Dovydaitis visados palaikė nuolatinius santykius: tai atostogų metu važinėjo namo, ne kur kitur pasilsėti; tai per savo pa-

rapijonus klierikus. Kai atvažiudavo į Mantviliškį, visi kaimynai susirinkdavo pas jį. Per kiauras dienas užimdavo juos, kaip tikras šiaulėniškis Senelis, tokiais apsakiniėjimais, kurių jie ir jų vaikai neužmiršo. Vos tik Blaivybę paskelbus, šiaulėniškiai buriais metės rašytis. Šventadieniais šventoriuje ant daugelio staliukų nesuskubdavo rašyti tų, kurie nori priderėti į Blaivybės Broliją. Kitose parapijose darbas nėjo taip sparčiai.

Žydų karčemos ėmė tuštėti ir jie pakėlė didelį gvaltą; jiems pritarė dektindariai ir pati rusų valdžia, kuri sėmės didžiausių pelnų iš degtinės. Jie pakėlė tikrą kovą prieš blaivybę. Vyskupas Valančius pavedė kun. Dovydaičiui atremti puolimus ant Brolijos. Tas savo pareigas kun. Dovydaitis ėjo tiesiog puikiai. Jo susirašinėjimas su rusų valdžia apie piliečių blaivinimo uždavinius stebino rusus valdininkus. Kas vasarą kun. Dovydaitis važinėjo su vyskupu Valančium lankyti vyskupijos. Visose lankomose bažnyčiose jis skelbė įkvėptus pamokslus, ragindamas išturėti savo apsiėmimuose. Pagal au, vienas kun. tus paleisdavo po rinkinėlį raštų į žmones, kurį užvardindavo bendru vardu Dovydaitis kas metai per 1860-64 m. "Šiaulėniškis Senelis" — pasakotojas.

Tuo pačiu laiku kun. Dovydaitis buvo seminarijos kapelionas, klierikų išpažinčių klausytojas, tai turėjo progos arčiau pažinti kandidatus kunigais. Pažino ir iš viso burio išskyrė du: Klemenšą Kairį, didelės dorybės žmogų ir Antaną Baranauską, milžiniškų gabumų ir

gražios sielos savumų žmogų; jis paskui liko vyskupu. Kairį metais pirmiau, Baranauską paskiau kun. Dovydaitis pasiuntė į Akademiją ir ten juos per keturis metus savo lėšomis išlaikė. Kun. Klemensas Kairys buvo anykštietis, Liudiškių kaimo. Baigęs Petrogrado Akademiją 1862-63 metais buvo paskirtas gimnazijos kapelionu Kaune, bene tais pačiais metais buvo ištremtas į Rusiją ir Vierchoturoje greitai laiku mirė.

Kun. Dovydaitis buvo labai įtekmingas. Jį mylėjo ir aukštai vertino kaip vyskupas taip visi kunigai. Vyskupas Valančius vertino jauno savo sekretoriaus uolumą, jei jam, vos trijų dešimtų kelerių metų žmogui, pavedė tokią aukštą ir atsakomingą pareigą — jaunųjų kunigų auklėjimą; padarė kunigų seminarijos rektorium. Kun. Dovydaitis aštriai suėmė nagan klierikus; kai kuriuos pašalino ir taip sustiprino seminarijos drausmę. Dvasiškoji jaunuomenė kaip ir jaunuomenė Panevėžyje, tik labiau jį už tai pamilo, prisirišo ir klausė: matė bekraštį savo vedėjo atsidėjimą. Rektorius ir toliau ėjo seminarijos kapeliono pareigas, pats kas šventadienis skelbė klierikams konferencijas, pats vedė rekolekcijas, drauge su naujai išvęstais kunigais kalbėjo brevijorių. Visiems auklėtojams buvo ne tiek viršininkas kiek draugas, patarėjas ir padėjėjas, tėvas visuose sielvarčiuose. Be to, ytin gražiai dideliu tikėjimu, net tiesiog įkvėpimu dėstė Šv. Raštą, tuo budu keldamas ir patraukdamas studentų tikėjimą.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

— New Jersey valstybėje gyvena vienas turtingas cukraus dirbtuvės savininkas. Jo turta siekė suvirš dviejų milijonų dolerių. Tai p. Minford. Jisai buvo protestantas. Minford turėjo vieną sūnų ir 3 dukteris. Jauniausia dukrelė Gracija Minford, budama 21 metų amžiaus, priėmė katalikų tikėjimą ir įstojo į seserų Dominikonų vienuolyną Newark, N. J. Tėvas tam buvo priešingas. Jam nebuvo svarbu, kad jinai katalikė, bet kad jinai paliko vienuole. Daugelį kartų per keleta metų jisai norėjo ją išimti iš vienuolyno. Prieš keleta savaitių, jausdamasis, kad netrukus reiks mirti, jisai pasiuntė savo draugą pas ją į vienuolyną, padarydamas šitokią pasiūlymą. Jeigu jinai nepames vienuolyno, negaus dalies iš tėvo palikimo. Vienuolė atsakė: “Mano Dangiškasis Tėvas turtingesnis negu mano pačios tėvas ir mano užmokestis bus didesnis, negu mano tėvas kuomet nors galėtų man duoti.” Jos tėvas p. Minford mirė. Vienuolei turėtų tekti pusė milijono dolerių. Jinai atsisakė nuo tėvo pasiūlymo ir nuo pinigų. Gražus, ištisų, mūsų dienų pavyzdys, kurio mūsų motinos ir mergaitės neturėtų pamiršti.

— Protestantų katedros pastorius Dallas, Texas, p. Harold Kenneth McKinstry prieš pora savaitių priėmė katalikų tikėjimą ir įstojo į katalikų seminariją Syracuse, N. Y., kuri yra skirta senesniems kandidatams į kunigus. Buvęs pastorius yra baigęs aukštuosius protestantų dvasinius mokslus. Ieškodamas teisybės, jisai ją atrado. Nežiurėdamas į savo gerą vietą ir į savo giminių nusistatymą, jisai seka Kristaus balsą — nori likti tikru kunigų ir šioje dirvoje darbuotis sielų išganymui.

— Neseniai ties Virginijos krantais nuskeno laivas Edna McKnight, važiuojas iš Bostono į Virginia Capes. Jurininkus išgelbėjo anglų laivas Radner. Išgelbėtieji jurininkai tikrina, kad jų pasisekimas priklauso kapitono žmonai p. Losche, kuri anot jų per tris dienas savo suraminimo žodžiais ir savo maldomis

išlaikė ne tikrai žustančiųjų jurininkų dvasią, bet taipgi ir pusiau vandenyje pasinėrusį laivą. Laivas pasinėrė iki viršūnės jūrosna sekmadienyje ir taip pasiliko iki antradienio iki juos neišgelbėjo pro šalį plaukias anglų laivas. Visi tvirtina, kad tai buvo tikras Dievo meilės stebuklas.

— Los Angeles mieste Maryknoll Misijų seselės atidarė savo mokyklą japonų vaikams. Toje mokykloje yra suvirš 300 mokinių. Sesielių tarpe yra viena japonaitė, kuriai savųjų tarpe dirbti labai sekasi. Josios nenuilstančių darbų vaisiai pasirodė aną savaitę, kuomet 34 japoniečiai vaikai priėmė katalikų tikėjimo krikštą. Yra didelės vilties, kad ir daugiau atsiras vaikų, kurie nori būti katalikais. Kaip pasirodo, tai vaikus pradeda sekti ir suaugusieji žmonės. Štai ką gali padaryti vienas sielos pasišventimas.

— Denver mieste, Colorado valstybėje, įvyko šitoks atsitikimas. Vieną dieną kun. Walsh buvo pakviestas į ligoninę. Pasirodė, kad ligonis, kuris kvietė kunigą, yra baptistas ir tai labai įsitikinęs baptistas, norįs tokiu ir mirti. Bet jisai prašė kunigo Walsh, kad tasai praneštų visiems žmonėms per spindį arba radio, jog jisai Walter Fuller, baptistas, daro viešą atgailą ir todėl viešai atsiprašo katalikų, kad jisai dažnai klausęs prieš katalikus visokių apkalbėjimų ir šmeižtų ir galimas daiktas, kad ir patsai tokias kalbas platinęs. Todėl dabar prieš mirtį meldžia už savo nedorus darbus atleidimo. Kunigas išpildė kaip tasai žmogus kad jo prašė. Keistas atsitikimas. Kiek yra katalikų, kurie šmeižia visa, kas yra katalikiška, bet niekuomet nei nemano atšaukti tai, ką patys yra dažnai išsvajoję ir apšmeižę.

MUSŲ DARBAI

Pas mus po misijų.

“Pas mus buvo šitoks atsitikimas. Motina, mokindama savo dukrelę melstis, jai pasakė, kad Dievas jos maldos visuomet išklausys, jeigu Jo prašys su atvira širdle. Tuo laiku buvo misijos. Kunigas misijonierius palaimino vaikelius bažnyčioj ir pasakė jiems pamokslėlį. Tarp kitų gražių pamokinimų misijonierius pasakė: “Jūs manote, kad misijos jau pasibaigė? Jos dabar tiktai prasideda. Kada parceisite namo, tai pasakykite savo tėveliui ir broliams, kad šią savaitę vakarais misijos bus vyrams”. Mergaitė, parėjus namo, pasiėmė ražančių ir pradeda melstis su ašaromis. Pareina iš darbo tėvas. Žiuri, mergaitė verkia.

— “Ko tu verki, dukrele? Ar tave kas nuskriaudė?”

— “Verkiu, kad tėvelis manęs nemyli”.

— “Tu vienturte, sako tėvas, aš tave labai myliu”.

— “Ne tėveli! atsako mergaitė. Kas nemyli Dievo, tas nemyli nė artymo mums taip sakė kunigas misijonierius. Kadangi tėvelis nemyli Dievo, tai nė manęs nemyli. Nueik šį vakarą, tėveli, į bažnyčią; šiandie bus misijos vyrams.”

— “Nucisiu, nucisiu, vaikeli, tiktai neverk! atsakė tėvas.

Nuėjo. Kunigas misijonierius kalbėjo apie mirtį, teismą ir amžinąjį gyvenimą. Susigraudino senas užkietėjęs. Jam patiko. Jisai lankėsi bažnyčioje kiekvieną vakarą. Šeštadienyje vakarą priėjo išpažinties ir sekmadienio rytą priėmė šv. Komuniją.

Kada visi parėjo iš bažnyčios namo ir sėdo prie stalo valgyti pusryčių, tėvas persižegnojo. Tai pamačiusi mergaitė priėjo prie tėvo, apsikabino ir karštai pabučiavo, kalbėdama: “Dabar, tėveli, aš tikrai žinau, kad mane myli. Taip parašyta ir katekizmo knygoje “Mylėk savo Viešpatį Dievą visą savo širdimi, visu protu, visomis savo jėgomis ir artumą kaip patį save.”

Stebėjosi tėvas savo dukrelės protu, gerumu ir suprasti negalėjo Viešpaties Dievo gerumą.

P. K.”

Kolegijos Remėjai:

O. Saldukienė, Worcester, Mass.	\$3.00
J. P. Vaitkus ”	3.00
Už Sesiseris šv. Kazimiero ”	3.00
M. Pikteliėnė ”	1.00
M. Songaila, Easton, Pa.	3.00
Ag. Songaila ”	3.00
El. Daukšaitė, Hartford, Conn. D. Už.	5.00
B. Radžišauskienė, Chicago, Ill. D. Už.	5.00
O. Šlamienė, Phila. Pa.,	3.00
P. Adomaitienė ”	3.00
V. Barauskienė ”	3.00
J. Rukšis ”	3.00
A. Pocius, Chicago, Ill.	5.00
D. Samulionienė, Port Washington, Wis.	3.00
Kun. F. Juškaitis, Cambridge, Mass.	5.00
O. Povilaitis, Ford City, Pa.	3.00
J. Abromaitis, Sheboygan, Wis.	3.00
P. Paznokas, Chicago, Ill.	5.00
E. Klumbdienė, Brooklyn, N. Y. D. Už.	8.00
M. Kripas, East Granby, Conn. ”	5.00
M. Tviragienė, E. Boston, Mass.	3.00
A. Jurėikonis, Gilberton, Pa.	3.00
J. Mališauskis, Chicago, Ill. D. Už. ..	6.00
O. Šarkunienė ”	2.00
J. Šaudirtienė ”	3.00
A. Petkus ”	1.00
Sodeikai ”	2.00
J. Kanušėnas ”	1.00
N. N. ”	1.00
A. Gilienė ”	3.00
V. Auszura Phila. Pa.	3.00
Mar. Kol. Rem. 4 sk. Kenosha, Wis. ..	74.00
M. Pauliukonis, Lawrence, Mass. D. Už.	5.00
A. Stauslovas, Springfield, Ill.	3.00
S. A. Banunienė, Orange, Mass.	3.00
V. ir J. Mažėdai, Chicago, Ill. auka ..	10.00
M. Morkienė, Hartford, Conn. D. Už.	5.00
J. Jančius, Cicero, Ill.	3.00

F. Gluodenis, Waterbury, Conn.	3.00	Jeva Ajauskienė, Brighton, Mass.	3.00
A. Mikėnas, Sioux, City, Iowa	3.00	A. Milaševič, Chicago, Ill.	3.00
M. Mikalauskienė, E. Chicago, Ind. ..	3.00	O. Žilinskaitė, "	5.00
J. Plikis, Aurora, Ill.	3.00	M. Jatužis "	50.00
L. Novodzelskienė " D. Už. ..	5.00	Pr. Savickas "	3.00
P. Jeskelevičius, So. Lawrence, Mass. "	5.00	L. Jenčienė "	5.00
K. Bulkevičius, Chicago, Ill. "	5.00	D-stė Sus. Brolių Liet. "	25.00
L. Kavaliauskas, " "	10.00	K. Virbila "	3.00
E. Jankauskienė ir J. Radvilas " "	2.00	B. Oželienė "	5.00
Šv. Cecelijos D-ja, Chicago, Ill.	100.00	P. Recikauskienė Peterham, Mass.	3.00
J. Gudaitis, Norwood, Mass.	3.00	O. Sakavičienė, Baltimore, Md. ...	3.00
K. Jankauskas, Chicago Heights, Ill. D. U.	5.00	P. Cibulskis, Chicago, Ill.	118.00
V. Gaučias, " " ..	5.00	J. Grumblis "	7.00
A. Kairaitė, Chicago, Ill.	10.00	Maldos Apašt. D-ja, Nashua, N. H. ..	5.00
P. Cibulskis "	25.00	O. Zdanevičaitė, Chicago, Ill.	8.00
K. Usaitė "	4.00	Petrauskienė "	3.00
Fr. Norbutas "	4.00	Gyvojo Raž. D-ja, Phila, Pa.	10.00
J. Kulbis "	5.00	J. Beržauskis, Elizabeth, N. J.	7.00
K. Weidmanas "	5.00	J. Živatkauskienė, So. Chicago, Ill. ..	3.00
P. Skirmuntas "	5.00	F. Cozen, Chicago, Ill.	3.00
J. Brajauskis "	2.00	O. Ambrozienė, Allston, Mass.	2.00
S. Grubliauskas "	2.00	Ig. Noreika, Chicago, Ill.	5.00
J. Daugaravičiūtė "	5.00	U. Pulkaitė, So. Chicago, Ill.	3.00
J. Šarka "	5.30	J. Adomaitis, Chicago, Ill.	5.00
A. Mažeikis "	1.00	M. Bačkauskaitė, Windsor, Conn.	10.00
Alf. Savickas Fontain, Mich.	3.00	P. Laurinaitienė, Waterbury, Conn. ..	5.00
P. Moštautienė Phila, Pa.	3.00	S. Zdanis, Oakville, Conn.	3.00
K. Dryža "	3.00	V. Tatkus, Lietuva	3.00
K. Statkienė "	3.00	P. Durša, Chicago, Ill.	3.00
P. Rimkienė, Chic. Heights, Ill.	5.00	A. Stumbraitė "	1.00
A. Kupris Springfield, Ill.	3.00	J. Šaudvitienė "	2.00
O. Aleksandravičienė, Cicero, Ill.	2.00	A. Stumbraitė "	2.00
P. Gidžiunienė "	3.00	E. Druktenienė "	3.00
V. Narušaitienė "	3.00	Kaz. Varnys, Kenosha, Wis.	3.00
J. Motiejaitis, Chicago, Ill.	100.00	Pov. Šlekys "	3.00
A. Marozaitė "	50.00	Doksus "	15.00
J. Kardelis "	50.00		
M. Danielienė, Shenandoah, Pa.	5.00		
O. Andriulis, Bend, Ill.	3.00		
O. Senavaitienė, Springfield, Ill.	3.00		
M. Harmanienė "	3.00		
K. Balilionienė, Phila, Pa.	3.00		
M. Jerikienė, Lietuva	3.00		
O. Kvedaravičienė, Shenandoah, Pa. ..	5.00		
A. Kamarauskienė, Chicago, Ill.	1.00		

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Aš siunčiau į Lietuvą ant Mišių, kad būtų atlaikytos kas pirmą pėtnyčią. Gavau iš kunigo atsakymą, kad jisai negali taip padaryti. Ar man reikia dabar antru kartu duoti ant Mišių, kad mano pasižadėjimai būtų išpildyti.

K. T., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Nereikia. Tamsta savo pasižadėjimą išpildei, tiktai aplinkybės neleido, kad tasai pasižadėjimas pilnai įvyktų.

KLAUSIMAS. — Kartais perkant krautuvėje pardavėjas perduoda per daug pinigų, ar reikia juos sugražinti, ar ne? Kartais nežinia kur tasai pardavėjas yra arba toji krautuvė.

P. Z. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. — Kuomet pardavėjas per klaidą perduoda per daug pinigų, juos reikia jam sugražinti, nes tai yra svetima skriauda. Kuomet žmogus nežino kur yra tasai pardavėjas arba negali rasti tosios krautuvės, jam nuodėmės nėra, kad jisai apsižiūrėjo per vėlai ir negalys tų pinigų atiduoti jo savininkui. Tuos pinigus gali sau žmogus be jokios svetimos skriaudos pasilaikyti. Visgi yra geriau, kad žmogus ir tuos neteisėtai jam tekusius pinigus sau nepasilaikytų, bet atiduotų pavargėliams arba kokiam labdariniam tikslui, bet jeigu jisai taip nepadarytų, jam jokios nuodėmės arba praskaltimo nėra.

KLAUSIMAS. — Pas mane buvo girtas žmogus. Aš mainydama pinigus pasilikau keletą dolerių ta mintimi, kad jisai ir taip su mano vyru kas vakaras daugiau prageria, negu kad aš pasilikau sau jo keletą dolerių. Prašau paaiškinti *P. Z.*

ATSAKYMAS. Čia nereikia nė jokio paaiškinimo. Tie pinigai priklauso to girta žmogaus ir juos reikia jam sugražinti. Taip pasilikti svetimus pinigus yra va-

gystė. O kad jisai girdo Tamstos vyrą, tai jau kitas klausimas. Tamsta turi pilną teisę pareikalauti iš savo vyro, kad jisai pinigų nepragertų, bet kad savo uždirbtais pinigais savo šeimyną užlaikytų.

KLAUSIMAS. — Ką reškia šitie antifonas žodžiai: "Esu juoda bet skaišti Jeruzalės duktė: delto patikau Viešpačiui ir Jisai įvedė mane į savo namus"?

A. B., Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. — Šitie psalmės žodžiai pranašo pritaikinti Švenč. Paneli Marijai. Jinai yra žmogaus duktė, imta iš juodosios žemės dulkių kaip ir kiekvienas žmogus, bet Jinai yra skaišti — be nuodėmės, nes Švenčiausioji Panelė Marija yra Nekaltai Pradėta. Todėl Marija patiko Viešpačiui, Kuris išsirinko Ją savo Motina. Kadangi Jinai yra Dievo Sunaus Motina, todėl ir Jo namų gyven-toja.

KLAUSIMAS. — Prašau paaiškinti ar V. R. Delianis yra tikras kunigas ar ne? Vieni sako, kad jisai yra Rymo Katalikų kunigas, kiti vėl sako, kad Grekų Katalikų; nežinia kam tikėti. Pas mus Philadelphiaje žmonės dabar yra labai suklaidinti. Prašome paaiškinti.

Philadelphietis.

ATSAKYMAS. — Kun. Delianis yra Graikų kunigas. Jį kunigu išventiro Rusinų Katalikų kituomet Philadelphiaje gyvenęs, dabar jau miręs, vyskupas Ortyusky.

KLAUSIMAS. — Žmogus kuomet rengiesi išpažinties, tai norisi eiti prie vieno kunigo, o prie kito bijaisi, drebi. Ar gera tokia išpažintis? *A. B., Chicago,*

ATSAKYMAS. — Žmogus gali eiti išpažinties prie kokio kunigo nori. Todėl ar jisai bijo ar nebijo eiti, tasai jo dvasios stovis jo išpažinties visiškai nepaliečia; ir išpažintis yra gera.

LIETUVOS ŽINIOS

— Vas. 25 d. mūsų Prezidentą A. Smetoną, tarpininkaujant pralotui Faiduti, Šventasis Tėvas apdovanojo aukso medaliu, su savo parašu.

— Lietuvos Šauliai įteikė per mūsų atstovybę Suomijoje gražų menininko p. Rimšos iškaldintą sidabro medalį dideliame lietuvių prieteliui, Suomijos universiteto profesoriui Helsinkyje p. Niemi.

— Sulaikytas lenkų šnipas Juozas Domeika ir šeši piliečiai, teikusiai žinias.

— Kauno policija suėmė vieną slaptą išveivybės agentą, žydą Chaimą Barilkiną. Jis įvairiais būdais įkalbinėjo žmones važiuoti į Braziliją, Argentiną ir kitur. Be to, tas agentas ne tik skatino piliečius važiuoti į užjūrį, bet drumstė visuomenės ramybę.

“Šaltinis”.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.